

DUCEȚI-VĂ ÎN TOATĂ LUMEA ȘI PROPOVĂDUIȚI EVANGHELIA!

Speranța

Martie 2025,
Anul 11, Nr. 132

Interviu -

PĂSTORUL SALI SABRI

(Partea a doua)

AȘTEPTÂND ȘI GRĂBIND
VENIREA DOMNULUI

Liviu Axinte

O minune cu condiții

Daniel Popa

CU DUMNEZEU, CU OAMENII LUI DUMNEZEU, PENTRU OAMENI!

ECHIPA EDITORIALĂ:

Constantin Oprănescu. Telefon: 0423659724

Adrian Buzgău Telefon: 0433766376

Ioan Ciobotă (Radio Vocea Evangheliei Timișoara)

Aneta Oprănescu. Telefon: 0402923268

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Victoria, Australia

Telefon: 0423 659 724, E-mail: sperantaaus@gmail.com

PENTRU DETALII, CORESPONDENȚII:

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376

Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608

Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225

Luiza Cîmpean, Biserica Tabor 0448 483 500

Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393

Maria Bughiu, Biserica Baptistă Perth 0434746603

Costul unui abonament pe 1 an: \$50.00. CONT: Romanian Speranta Association Inc., National Australia Bank, BSB - 083214, CONT Nr. – 879530941

Prima Bucurie

Prima Bucurie

Ce mi-a dat Isus,

Primul ghiocel

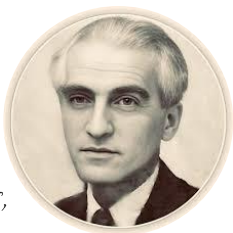
De mâna Lui adus,

Prima zi cu soare,

Soare adevărat,

A fost ziua-n care

Mi-a spus că m-a iertat!

Cea dintâi minune

Care m-a uimit

Nu-i nici foc din cer,

Nici apă din granit.

Cea dintâi minune,

Un etern ecou,

E că-n mine s-a născut

Un suflet nou!

Ultima dorință

Care-o am de spus,

E să vină toată

Lumea la Isus!

Și când El ne duce,

Sus la Dumnezeu,

Vai! Să nu rămână

Nimeni... dar nici eu..

Costache Ioanid

O Meditație curioasă...

(continuare)

Rev. James Smith

4. Sunt trei lucruri pe care câteodată
mi le doresc

(dar pe care Dumnezeu niciodată nu
mi le va da pe pământ):

1. Să fiu total liber de păcat,
2. Să fiu eliberat de crucea zilnică,
3. Și să fiu întotdeauna fericit.

5. Sunt trei lucruri sigure:

1. Ura din partea lumii,
2. Opoziție din partea ipocriților și
3. Dragostea credincioșilor spirituali.

6. Sunt trei dușmani care
întotdeauna mi se opun:

1. Lumea,
2. Firea pământească și
3. Diavolul.

7. Sunt trei prieteni care stau
totdeauna alături de mine:

1. O conștiință pașnică,
2. Mireasa lui Isus, și
3. Mielul lui Dumnezeu.

8. Sunt trei morți pe care le-am
experimentat:

1. Moartea în păcat,
2. Moartea față de păcat, și
3. Moartea față de Legea lui
Dumnezeu. (Romani 7:4)

9. Sunt trei vieți care ar trebui trăite
de mine:

1. Una temporală,
2. Una spirituală și
3. Una veșnică.

Invitație...

Revista Speranța invită pe oricine
are un cuvânt de spus, credincioși
din Bisericile Domnului, să trimită
la redacție rodul talentului cu care
Domnul v-a înzestrat. Așteptăm
articole, întâmplări personale sau
din viața Bisericii, meditații, poezii,
fotografii însoțite de un mesaj,
nunți, binecuvântări, botezuri. De
asemenea, se pare că revista
Speranța este singurul canal prin
care românii pot afla ce se
petrece în Australia – revista este
accesibilă pe Facebook și E-mail în
toată lumea.

Așadar, vă rugăm să ne trimiteți
tot ce este interesant și bine de
știut în lume, despre evenimente
petrecute în Bisericile din
Australia.

Vă mulțumim și așteptăm...
E-mail: sperantaaus@gmail.com
Adresa poștală: Editor, 35 Reid
Street, Brown Hill, 3350, Vic.
Telefon: 0423 659 724

HARUL ȘI ADEVĂRUL

Păstor Nelu Damian

Noi cu toții dorim să trăim harul și adevărul, dar este extrem de important să ne raportăm corect la Cristos, să înțelegem, și apoi să transmitem în generațiile viitoare adevărul acesta.

Citim în Ioan 1:14: „Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava Singurului născut din Tatăl”. Atunci când Biblia vorbește despre har, vorbește în două aspecte esențiale: Dumnezeu, în măreția Lui, ne vorbește despre harul general iar în al doilea rând ne vorbește despre harul special, care este numai în Persoana și în lucrarea Domnului Isus Cristos.

1. HARUL GENERAL

Este tot ceea ce ne dă Dumnezeu fără să merităm, indiferent dacă suntem buni sau răi. În Matei 5:43-45 Cuvântul spune despre Dumnezeu: „Ați auzit că s-a zis: ‘Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău’. Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri;...**căci El face să răsară**

soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei dreپți și peste cei nedreپți”.

Se spune că un om în vârstă a făcut o insuficiență respiratorie și a fost dus de urgență la spital unde a fost internat pentru o vreme. Aici a primit o îngrijire medicală foarte bună și în câteva zile a fost pus pe picioare. După alte câteva zile i-au făcut ieșirea din spital și a primit o notă de plată pentru perioada cât a stat internat și a primit oxigen: \$500.00. Omul, printre lacrimi a mărturisit: „**Toată viața mea am respirat oxigenul pe care mi l-a dat Dumnezeu și niciodată nu l-am mulțumit**”. În felul acesta omul nostru a înțeles că în harul Lui general, Dumnezeu dă soare și ploaie peste toți oamenii buni sau răi, dreپți sau nedreپți.

Să îi mulțumim lui Dumnezeu că în harul Lui general suntem cu toții în viață, că încă mai are planuri cu noi pentru viața noastră veșnică. Dar dacă harul general îl revarsă Dumnezeu peste toți oamenii, indiferent de starea în care se află, mai există și alt har.

2. HARUL SPECIAL

Ioan Botezătorul declară: „**El este Acela despre care ziceam eu: ‘Cel ce vine după mine este înaintea mea, pentru că era înainte de mine’.** Și noi toți am primit din plinătatea Lui și har după har, căci **Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Cristos**”. (Ioan 1:16,17)

Când vorbim despre harul special care a venit prin Domnul Isus Cristos, îl primim doar aceia care intrăm într-o relație personală cu El prin credință și pocăință. În Epistolele Noului Testament ne este prezentat modul în care să înțelegem cum să interpretăm harul și adevărul.

Și mă rog ca Duhul Sfânt să ne clarifice această realitate. Iată

cuvintele Apostolului Pavel către Tit:

„**Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat...**”, urmează apoi mărturia care înseamnă adevărul lui Dumnezeu: „...**ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătate, dreptate și evlavie, așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Cristos. El S-a dat pe Sine însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege și să-și curățească un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune**”. (Tit 2:11-14)

Aici explicația este simplă:

- a) Mântuire prin har
- b) Mărturie prin adevăr

Nu pot să spun că sunt copil al lui Dumnezeu fără să trăiesc realitatea aceasta: mântuit prin har și trăind în adevăr, având o mărturie bună. Harul și adevărul lui Cristos aduc în viața noastră atât mântuirea cât și o mărturie bună.

Același lucru îl spune Apostolul Pavel în Efeseni 2:8-10: „**Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Cristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte ca să umblăm în ele**”.

De aici trebuie să înțelegem că nu noi producem faptele bune, ci datorită harului lui Dumnezeu, ne sunt pregătite ca să umblăm în ele, și nu putem umbla în ele dacă nu trăim în adevăr.

Să îi mulțumim lui Dumnezeu că suntem mântuiți prin har și să trăim o mărturie bună prin adevăr. Amin!

AȘTEPTÂND ȘI GRĂBIND VENIREA DOMNULUI

Liviu Axinte, Vicepreședintele Cultului Penticostal din România

Uneori noi nu vedem pădurea din pricina copacilor, ne amăgim cu viața noastră religioasă, ne amăgim cu activismul nostru religios, dar noi nu mai avem acea trăire reală, simplă, ascunsă cu Domnul. Dumnezeu ne cheamă la părtășie cu El. Dumnezeu vrea ca trăirea noastră cu El să fie dincolo de lumina reflectoarelor, dincolo de lumea imaginii, când fiecare vrea să fie bine văzut în ochii oamenilor. Să ne punem întrebarea: „Ce spune Cristos despre mine? Cum pot eu să-L aștept pe Domnul?”

1. Pot să-L aștept pe Domnul trăind o viață sfântă și evlavioasă.

Pot să îl slujesc pe Domnul dacă îl iubesc din toată inima, să mă tem să nu-L jignesc călcând în picioare harul lui Dumnezeu. Trăim astăzi tragedia în care mulți sunt amăgiți cu ideea că dacă L-ai primit pe Cristos nu mai poți să-L pierzi. Poți să trăiești oricum vrei, tu ai spus cuvântul magic, ai făcut rugăciunea salvării, ești în Cristos, vrei - nu vrei Domnul te duce în Cer. Asta este o credință falsă, o erezie. Eu cred din toată inima că dacă îl iubim pe Cristos trebuie să trăim ca și Cristos. El a dat totul pentru noi, noi credem că-L cumpărăm pe Domnul cu fărâmiturile pe care le mai aruncăm câteodată...

Oameni buni, Duhul Sfânt strigă DEȘTEPTARE! Nu vă urez noapte bună și somn ușor, ci să nu puteți dormi toată noaptea cu gândul la Domnul, că El va reveni. Cristos își grăbește vremea, și dacă nu a venit până acum, n-a venit de dragul nostru, ca să ne dea un timp de pocăință. Dacă Dumnezeu te

trece prin cuptor în felul acesta, atunci vrea să-ți vorbească. Dumnezeu a spus prin profeți: „Am ademenit-o în pustiu pe Iuda ca să pot să-i vorbesc”. Și ne trece Dumnezeu și pe noi prin cuptor ca să devenim sensibili la Cuvântul Lui. Pentru că ne iubește, Dumnezeu ne mai trece pe masa olarului. Spunea Apostolul Pavel romanilor: „Pe de altă parte știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce-L iubesc pe Dumnezeu”. Bogăția și sărăcia lucrează împreună, moartea și viața lucrează împreună, zilele cu soare și zilele cu nori lucrează împreună. Dumnezeu vrea să ne bucurăm „în mijlocul întregii noastre agoniseli”, așa cum spune Solomon. Dumnezeu să ne ajute să așteptăm dar să și grăbim ziua revenirii lui Cristos. Aștept pe Cristos trăind frumos, având o viață morală, îl aștept iubindu-l din toată inima, dar iubindu-i și pe semenii.

2. Grăbesc venirea lui Cristos!

Cum? Eu? Un praf, un nimeni, cum să pot eu să grăbesc ziua revenirii lui Cristos? Da, dragii mei, pentru că Domnul întârzie pentru mine, și pentru tine... Cristos mă așteaptă să mă pocăiesc. Noi știm cu toții că suntem mântuiți prin jertfa Domnului Isus Cristos, dar El vrea ca această comoară – mântuirea – s-o ducem până la capăt fără să ieșim de sub harul lui Dumnezeu care a fost așezat peste noi.

Putem grăbi revenirea lui Cristos înțelegând planul lui Dumnezeu, pentru ce a venit Cristos în lume. În Evanghelia lui Luca găsim următorul episod:

„A trimis înainte niște soli, care s-au dus și au intrat într-un sat al samaritenilor, ca să-l pregătească un loc de găzduit. Dar ei nu L-au primit, pentru că Isus Se îndrepta să meargă spre Ierusalim. Ucenicii Săi, Iacov și Ioan, când au văzut lucrul acesta, au zis: `Doamne, vrei să poruncim să se coboare foc din cer și să-i mistuie, cum a făcut Ilie?`

Isus S-a întors spre ei, i-a certat și le-a zis: `Nu știți de ce duh sunteți însuflețiți! Căci Fiul omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască`. Și au plecat într-alt sat”. (Luca 9:52-56)

Așa cum au fost ucenicii, câteodată mai sunt înșelați și pocăiți, judecând pe frați. Noi suntem în afară de binecuvântările lui Dumnezeu. El ne dă harul să ne pocăim, să ne împăcăm cu semenul nostru. Îți dă harul să-ți ceri iertare de la cei în fața cărora ai greșit. Dacă Dumnezeu ți-a mai dat o zi, nu este pentru că El întârzie, ci pentru că te iubește. Cuvântul Domnului spune așa: „Dacă îți aduci darul la altar și acolo îți aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta”, nu mai predica, nu mai cânta, nu te mai ruga, ci „lasă-ți darul acolo, înaintea altarului, și du-te întâi de împacă-te cu fratele tău; apoi vino de adu-ți darul”. (Matei 5:23,24) Fraților, nu avem voie să ne jucăm cu veșnicia noastră, cu mântuirea noastră.

Ucenicii au dorit să se coboare foc din Cer, dar Domnul le-a spus că nu știu de ce duh sunt călăuziți. Dacă ar fi să vorbesc de contextul Conferinței noastre, aş spune: „Nu știți de ce duh sunteți amăgiți”. Fraților, și diavolul ne amăgește câteodată. „Sângele rece te păzește de mari păcate.” Vrei să vezi pe unul dacă este oaie sau lup îmbrăcat în blană de oaie? Calcă-l oleacă pe bățatură. Dacă e lup imediat își arată colții, dacă e oaie se dă la o parte. Duhul Domnului să facă transformare în inimile noastre, altfel putem

să ne predicăm unul altuia, cum era o vorbă: „Amândoi cântăm din flaut, tu mă lauzi, eu te laud”. Și ne predicăm unii altora, și ne cântăm unii altora, dar inima noastră rămâne la fel de rece. Fie ca Duhul lui Dumnezeu să lucreze la inimile noastre, să le transforme. Asta înseamnă să așteptăm și să grăbim ziua revenirii Domnului, dar nu așteptând pasivi. Vin îngerii și le spun ucenicilor: „Cristos va reveni, dar voi nu stați cu mâinile în sân și vă uitați spre Cer!” Frații mei, Cristos așteaptă de la noi să

propovăduim Evanghelia, Fapte 1:8: „Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului”. Iată că v-a avut Domnul în vedere și pe voi, cei de la marginile pământului. Dar nu uitați: pentru un singur suflet Cristos ar fi venit pe pământ. O, frații mei, noi, care suntem prea preocupați de programele noastre, de slujbele noastre, de eticheta noastră și trecem prin mulțimi de oameni fără să-i vedem, punem bariere: „nu, eu merg numai la neamul meu...!” Nu! Cristos a murit pentru orice om. Vreau să te întreb: „Ai tu gândul lui Cristos?” De ce duh suntem însuflețiți? Credem că totul este despre împărăția noastră, lucrarea noastră, Biserica noastră, sau astăzi înțelegem că a grăbi revenirea lui Cristos înseamnă să mergem și să propovăduim Evanghelia oricărui om? Noi nu suntem plini de Duhul Sfânt ca să fim pentecostali veritabili, ci Dumnezeu ne umple cu Duhul Sfânt în primul rând ajutându-ne să ne ducem mântuirea noastră până la capăt, dar și pentru a face lucrarea lui Dumnezeu cu autoritate, cu putere și cu eficiență. Amin!

DAVID...

Carmen Motora

David este și rămâne o legendă vie pentru toți. El este acel viteaz, iubitor de oițe, care a înfruntat Goliatul ce blestema poporul lui Dumnezeu. Blasfemia aceasta era pentru el cuțit răsucit în suflet. Nepăsător nu a putut sta. Praștia lui rudimentară a cântat o doină despre Dumnezeu și puterea Lui mare, tocmai în fața filistenilor.

Viața lui a fost un amalgam de trăiri. Luptele au devenit aerul lui de respirat în cele mai reci dimineți. Ocrotirea lui Dumnezeu a fost totdeauna locul unde se ascundea. Știa că niciodată nu e singur. Niciodată nu e uitat sau abandonat de Domnul.

David a văzut muuulte la viața lui. Ochii lui au fost uimiți adesea de umilința oițelor lui blănoase, dar și de mândria celor, ce plini ei înșiși, îi doreau răul.

Îmbătrânise...

Privea înapoi la viața lui. Tumultoasă ca un fluviu înspumat!

Ceea ce spune David însă, este poate cea mai frumoasă încurajare pentru mine.

Deși văzuse multe, trăise la oi, dar și la palat, fusese în mijlocul unei vieți zbuciumate, David ne spune că în toată viața lui nu a văzut două lucruri: pe cel neprihănit părăsit și nici pe urmașii lui cerșindu-și pâinea!

David, oare niciodată nu ai fost părăsit de Dumnezeu? Copiii tăi au fost întotdeauna binecuvântați!

Concluzia lui David ne mângâie. Ne dă tărie să mergem înainte! Nu suntem părăsiți! De oameni, da. De Dumnezeu însă, nu! Știe David ce spune!

Iar copiilor noștri nu le va lipsi

pâinea ca și binecuvântare!

Cerșirea le va fi străină. Ei vor

cunoaște belșug de Cer.

Putem înainta!

David ne dă curaj! Nu vom fi

părăsiți de Împăratul! Zi de zi

avem alături îngerii Lui. Iar El ne

e nor în față!

Iar copiii noștri devin

preocuparea Cerului!

Să nu ne temem!

Pregătit pentru botez?

(Mărturia unui cuget curat)

Patru suflute, cercetate de Duhul Sfânt, s-au decis să-L mărturisească pe Domnul Isus Cristos, primind botezul. Cursul de cateheză a fost ținut de fratele Teofil Ciortuz, păstorul Primei Biserici Baptiste Române, Melbourne, iar în seara de 21 Februarie acești candidați și-au prezentat înaintea Bisericii mărturia credinței lor.

Iată câteva îndemnuri din partea păstorului Teofil Ciortuz pentru ei și pentru întreaga Biserică:

O inimă care-L caută pe Dumnezeu cu sinceritate este o dovadă că un astfel de om este pregătit pentru botez.

Citim în Faptele apostolilor că famenul etiopian „...venit la Ierusalim ca să se închine, se întorcea de acolo și se așeza în carul lui și citea pe prorocul Isaia”. Acest om s-a dus la Ierusalim să cunoască despre Dumnezeu, și-a cumpărat Cartea lui Isaia, sau a primit-o, și se întorcea de acolo citind cu interes Sfânta Scriptură.

Primul lucru care se cere celor ce doresc să primească botezul, fie tânăr, în vârstă, sau copil, este dorința, este interesul sincer pentru Dumnezeu. Apoi, cei care doresc să primească botezul înțeleg Cine este Domnul Isus și ce a făcut pentru ei – că este Fiul lui Dumnezeu, că a murit pentru păcatele noastre, că este Cel Care ne mântuiește, Care este Domnul și Stăpânul nostru. Citind despre El, învățând despre El trebuie să existe dorința personală de a împlini dorințele Domnului Isus.

După ce Filip i l-a propovăduit pe Isus, Famenul etiopian, ajungând la o apă a zis: „Uite apă, ce mă împiedică să fiu botezat?” Filip a zis: „Dacă crezi din toată inima, se poate. Famenul a răspuns: „Cred că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu”. Este important ca cel care vrea să se boteze să mărturisească Cine este Domnul Isus pentru el și că este Fiul lui Dumnezeu, pentru că în funcție de acest lucru va fi viața pe care o va trăi.

Urmează o transformare supranaturală – este o expresie exterioară a unei schimbări care a avut loc în interior, și a cărei intensitate diferă de la o persoană la alta. Nu este aceeași măsură pentru toți, dar trebuie să existe o transformare vizibilă. În cazul Famenului etiopian este bucuria cu care el și-a văzut de drum după ce Duhul Domnului l-a răpit pe Filip dinaintea lui.

Au urmat mărturiile fiecărui candidat, apoi păstorul Teofil Ciortuz împreună cu întreaga Biserică, i-au încredințat în mâna Domnului pe cei care s-au decis pentru botez și pe cei care-i vor urma în viitor.

(vom continua în ediția următoare cu amănunte, mărturiile ale candidaților, însoțite de fotografii.)

Speranța.

DUMNEZEU CAUTĂ OAMENI DE CARACTER

Păstor Cornel Ghiță, Biserica Maranata, Melbourne

Neemia s-a născut și a trăit în perioada imperiului Medo-Persan. S-a născut în robie. El nu a putut să aleagă vremea în care să se nască. Dar a ales cum să trăiască. Din copilărie Neemia a ales să fie un om de caracter, un om integru, un om pe care să te poți baza. Astfel de oameni sunt rar de găsit. Este criză de astfel de oameni în politică, în mediul de afaceri, este criză de astfel de oameni în familie și este nevoie de astfel de oameni în Biserici.

Împăratul Medo-Persan Artaxerxes Longimanus, care a domnit în Persia între anii 464-423 î.Hr., a căutat un om de caracter pentru slujba de paharnic. În vremea aceea una din cele mai folosite căi prin care puteai să curmi viața unui conducător era să-i torni otravă în băutura. De aceea una din cele mai importante slujbe era aceea de paharnic. Cine era paharnic trebuia să fie un om în care împăratul să aibă încredere deplină. Viața împăratului depindea de loialitatea paharnicului.

Dar nu doar împărații caută oameni de încredere. Dumnezeu caută și El astfel de oameni. La un moment dat Dumnezeu strigă în universul acesta: „*Caut un om care să stea în spărtură*”. (Ezechiel 22:30) Dumnezeu privește peste tot pământul, în fiecare generație și caută astfel de oameni.

Aș dori, în ceea ce urmează, să privim la câteva trăsături de caracter pe care le observăm la Neemia și care trebuie să ne caracterizeze și pe noi ca și credincioși.

1. Neemia a fost un om căruia i-a păsat de suferința oamenilor din jurul lui.

Cel mai mare rău pe care poți să-l faci cuiva este nu să-l urăști, ci să-l ignori. Neemia chiar dacă a avut o poziție privilegiată la curtea împăratului, a simțit cu poporul lui Dumnezeu din care și el făcea parte. Acest lucru reiese clar din faptul că el se interesează „*despre Iudeii scăpați cari mai rămăseseră din robie și despre Ierusalim*”. (Neemia 1:2) Când află că zidurile Ierusalimului sunt dărâmate și porțile arse și că iudeii care locuiesc acolo sunt „*în cea mai mare nenorocire și rușine*”, Neemia plânge, se roagă, postește mai multe zile, se pune la dispoziția lui Dumnezeu și este gata să meargă voluntar. Atitudinea lui dovedește cât de mult a simțit el cu poporul lui Dumnezeu.

2. Neemia a fost un om al rugăciunii.

Neemia a fost guvernatorul provinciei. Avea toată autoritatea legală de care avea nevoie, avea bogăție și avea bunăvoința și sprijinul împăratului imperiului. Cu toate acestea, Neemia s-a bazat numai pe Dumnezeu, fiindcă a știut că doar El îl poate ajuta în a-și duce la bun sfârșit lucrarea. Martin Luther a spus: „*A fi creștin fără rugăciune este la fel de imposibil ca și un om viu fără să*

respire”. Neemia a avut în față o lucrare imensă, o lucrare care era mult prea mare pentru el sau pentru oricare alt om. Probabil Philips Brooks l-a avut ca și exemplu și pe Neemia atunci când a spus: „*Noi nu trebuie să ne rugăm ca Dumnezeu să ne dea lucrări potrivite cu puterea noastră, ci noi trebuie să ne rugăm ca Dumnezeu să ne dea puteri potrivite pentru lucrarea pe care Dumnezeu dorește ca noi să o facem*”.

Neemia a început să se roage în decembrie și în timp ce se ruga vede că nu se întâmplă nimic, dar el a continuat să se roage și să postească. În luna aprilie se întâmplă ceva. Împăratul se uită la Neemia și-l vede schimbat. Înainte ca Dumnezeu să poată face ceva prin noi, înainte ca Dumnezeu să lucreze ca răspuns la rugăciunile noastre, rugăciunile noastre trebuie să ne schimbe pe noi. Când stăm în părtășie cu Dumnezeu, El ne transformă tot mai mult în asemănarea cu Domnul Isus.

3. Neemia a fost un om integru.

Neemia a fost un om care nu a făcut niciun fel de compromis. Indiferent care a fost lucrul sau slujba pe care o făcea, fie că a fost paharnicul împăratului, fie că lucra la construirea zidului Ierusalimului sau era implicat în organizarea poporului, Neemia a fost un om integru. Cât ar fi dorit dușmanii lui Neemia să găsească ceva cu care să-l discrediteze înaintea împăratului sau înaintea poporului. Când dușmanii i-au întins o cursă și au spus „*vino în Templu ca să-ți scapi viața*” (Neemia 6:10,11), Neemia a știut că nu-i este îngăduit să intre în Templu, deoarece nu era preot. El a preferat mai bine riscul de a-și pierde viața decât să încalce poruncile lui Dumnezeu. Mottoul lui Neemia a fost: „*mai bine moartea decât să mă murdăresc*”.

Nu există substitut pentru integritate. Dacă ești integru poți să stai prin harul și puterea lui Dumnezeu împotriva oricărui dușman, indiferent cine sau câți sunt dușmanii. Când ești integru n-ai nimic de ascuns și n-ai nimic de ce să-ți fie rușine.

(continuare la pag. 10)

INTERVIU CU PĂSTORUL SALI SABRI *Partea II-a*

(realizat de păstorul Teofil Ciortuz, Prima Biserică Baptistă Română, Melbourne)

Teofil Ciortuz: Spuneți-ne despre latura socială de ajutorare a credincioșilor, dar nu numai a credincioșilor, ci a oamenilor săraci din Medgidia, din împrejurimi, din Dobrogea și până la Istanbul, Macedonia și până în zonele afectate de cutremurul din Turcia.

Sali Sabri: Orașul Medgidia este unul dintre cele mai sărace orașe pe cap de locuitor din România. Din punctul acesta de vedere suntem în „concurență” cu Vasluiul și Bârladul în privința sărăciei. Cumva contextul în care suntem ne-a obligat pe noi, ca Biserică, să ne implicăm și din punct de vedere social în viețile oamenilor. Imediat după ce m-am întors la Domnul a murit tatăl meu. Am rămas copil orfan de mic, mai întâi orfan de mamă și apoi orfan de tată, la vârsta adolescenței. Între timp murise și bunicul și m-a crescut bunica. Am fost copii orfani, crescuți de o văduvă săracă. Am fost atât de săraci încât mâncam de la gunoaie, la propriu, mâncam de la gunoaie. Și pentru că am acest trecut și știu ce înseamnă să fii orfan, atunci când am început lucrarea, în urmă cu 16 ani, una dintre cele mai mari dorințe ale mele a fost să mă apropiu de familiile necăjite. Nu a trebuit să îi caut eu pentru că eram înconjurați de astfel de oameni în orașul Medgidia. Împreună cu soția mea, îmi aduc aminte că prima dată când am strâns copiii de pe stradă, orfani, necăjiți, din familii necăjite, i-am strâns și am cântat o cântare cu ei chiar prima dată. Ne-am gândit să le dăm ceva de mâncare și am comandat niște pizza. Am pus pizza acolo, în mijloc, și am spus: „Copii, veniți și luați!” S-au îngrămădit copiii, și am zis: „Nu mâncăm până nu ne rugăm”. Evident că ei nu știau să se roage dar m-am rugat eu, am mulțumit Domnului pentru mâncare și apoi am zis: „Acum dați-i drumul și mâncați!” Dar nu mânca nimeni; erau câteva zeci de copii, dar nu mâncau, stăteau cu pizza în mână. I-am întrebat: „De ce nu mâncați?” Au zis: „Așteptăm pâinea!” Erau copii care nu mâncaseră pizza în viața lor. Și vorbim de România, nu vorbim de Africa.

Am văzut sărăcia în care erau copiii și Dumnezeu ne-a pus pe inimă de atunci să ne implicăm în viețile orfanilor, în viețile văduvelor, să sprijinim cât putem noi mai bine. Pe lângă lucrarea aceasta de ajutor material, la propriu, dându-le mâncare, întreprindem tot felul de activități în cadrul Bisericilor noastre din Medgidia și din afara Medgidiei, activități menite să prevină abandonul școlar. Facem cursuri de calculatoare, facem engleză cu copiii, avem frați și surori din Bisericile noastre, tineri, colegii mei, așa cum am menționat, care se ocupă de această latură. Încercăm să prevenim abandonul școlar, le cumpărăm copiilor rechizite și încălțăminte și încercăm să îi încurajăm să meargă la școală. Le explicăm că educația este singura lor șansă pentru a intra în societate, pentru a face parte din societate, pentru a fi

un beneficiu și o binecuvântare în societate. Un om care nu studiază devine criminal, și, tot așa, continuă blestemul acesta din generație în generație, blestemul sărăciei și blestemul lipsei de educație. Încercăm să îi ajutăm pe copiii aceștia spunându-le că Isus este singura cale către Cer, pentru că acesta este scopul nostru: să îl prezentăm pe Cristos acestor copii care nu știu nimic. Încercăm să ne implicăm în viețile lor și din punct de vedere educațional și material și astfel s-a născut în cadrul Bisericii noastre un proiect pe care noi l-am numit „Cantina orfanului și a văduvei”. Din cadrul Bisericii noastre hrănim în fiecare zi, de luni până vineri, 150-160 de orfani și de văduve.

Teofil Ciortuz: Biserica fiind săracă și cu posibilități reduse poate să acopere numai foarte puțin, aproape deloc din cheltuielile sociale pe care le aveți, dar, desigur aveți relații cu alte Biserici sau Dumnezeu suplinește nevoile voastre. Acum, fiind venit în Australia și călătorind prin Biserici, vă rog să lăsați în revista noastră și la Biserici un număr de cont în care credincioșii să poată să doneze și să fie parte din lucrarea dumneavoastră.

Sali Sabri: Sigur că da, acesta este scopul călătoriei mele în Australia, de a prezenta lucrarea pe care Dumnezeu o face în Medgidia, de a închea legături cu Bisericile românești din Australia, de aceea mulțumesc tare mult tuturor fraților păstori care m-au primit sau care urmează să mă primească în Bisericile lor, mulțumesc de asemenea pentru acest interviu și, da, cu mare bucurie voi lăsa datele de contact ale organizației, ale Bisericii noastre, unde oamenii pot dona și sprijini această lucrare și vă mulțumesc anticipat pentru viitoarele donații pe care le veți face.

Teofil Ciortuz: Eu nu-mi aduc aminte ca în Bisericile noastre să fi avut un turc român, păstor care să ne viziteze. Cum vi se pare Australia și Bisericile din Australia, atât cât ați apucat să le cunoașteți?

Sali Sabri: Australia este o țară tare, tare frumoasă, din ce am apucat să văd de când sunt aici. Este o țară frumoasă, dar eu, fiind și călătorind singur, nu mă bucur atât de tare de natură și de toate lucrurile acestea frumoase cât mă bucur de întâlnirile mele cu oamenii și cu Bisericile pe care le vizitez, de părțile pe care le am cu oamenii. Și am văzut că românii sunt la fel, indiferent că trăiesc în România, în America, în Australia sau aiurea prin Europa, românii sunt la fel peste tot și mă simt ca acasă. Când am venit aici am cunoscut un număr foarte mic de 10-12 oameni tineri prin Prima Biserică Baptistă Română din Melbourne care ne-au vizitat vara trecută. În afară de ei nu am cunoscut pe nimeni, dar imediat după

ce am mers în Biserici am simțit că sunt parte, că am frați, că am surori, și aceasta este dragostea lui Cristos care ne leagă pe toți. Sunt tare, tare copleșit de căldura cu care mă întâmpinați, de căldura și la propriu și la figurat de aici din Australia. Mulțumesc din suflet și iubesc Bisericile din Australia, văd Duhul Sfânt care lucrează în Bisericile dumneavoastră și în slujitorii de aici. Am numai cuvinte de bine.

Teofil Ciortuz: În încheiere, v-ați putea identifica cu omul din viziunea apostolului Pavel și să ne spuneți ceva credincioșilor din Australia? Știți că Pavel a avut viziunea aceea și așa a trecut în Europa. Ați putea spune la fel?

Sali Sabri: Da, eu cred că Dumnezeu v-a așezat pe voi, românii de aici, în primul rând pentru a vă întări credința, pentru a merge înainte, dar obișnuiesc să spun românilor din diaspora și vă voi spune și dumneavoastră din toată inima: gândiți-vă pentru ce fel de vremuri v-a așezat Dumnezeu aici. Poate că Dumnezeu v-a așezat acum să aveți grijă de copiii voștri, cu siguranță, să-i creșteți, să-i botezați, să rămână în Biserică, dar poate că Domnul v-a așezat aici și pentru a sprijini țara de unde vă trageți și știți că o faceți, dar vă spun ca și omul care a apărut în vedenia apostolului Pavel: „*Hai și la noi în Macedonia!*”. Așa cum spuneți - că nu ați mai avut vreun păstor turc, român - nici nu există altul. Sunt singurul păstor turc din România, dar acum mai am un turc, cum v-am spus, suntem singurii doi păstori turci din România și, dacă Dumnezeu a rânduit să ajung aici, vă spun cu dragoste frățească: gândiți-vă, rugați-vă Domnului să vă dea viziune pentru ce ați putea face pentru extinderea Împărăției Domnului între turcii din România.

Teofil Ciortuz: E interesant totuși cum credința baptistă este mai veche de aproape 170 de ani în România și totuși prezența evanghelică printre turcii din Dobrogea este de numai 16 ani. Ce s-a făcut atâta timp? De ce ne-am încărcat noi, românii, cu greșeala aceasta că nu ne-am dus la vecinii noștri să le spunem despre Domnul Isus atâta amar de vreme?

Sali Sabri: Pentru mine este o tristețe, o tristețe a trecutului, e cronică tristețea aceasta și nu aș vrea să mă deschid foarte mult pentru că nu aș vrea să supăr pe nimeni. Dar în anul 1970 și ceva, fratele Valentin Popovici a venit și pentru o scurtă perioadă a fost în

Medgidia, în armată. Într-o zi de duminică a fugit din unitate ca să meargă la Biserică și n-a găsit Biserică la Medgidia. A mers de al Medgidia la Constanța, a mers pe jos 40 de kilometri, la Biserica Baptistă nr. 1 care era singura Biserică din zonă atunci. La Biserică frații l-au întâmpinat, l-au luat la masă într-o familie și așa mai departe. Peste 24 de ani, fratele Valentin Popovici vine la Constanța de data aceasta în calitate de invitat, păstor, împreună cu un cor. În timp ce predica la Biserica nr. 1 s-a oprit dintr-o dată și i-a venit în minte experiența din trecut. Le-a spus: „*Măi, oameni buni, nu are nicio legătură cu predica mea, dar vreau să vă spun: eu când am fost în armată am fost câteva luni pe la Medgidia. Am fugit într-o duminică ca să merg la Biserică și nu am găsit nicio Biserică acolo. Am mers de la Medgidia la Constanța pe jos și o familie de aici m-a adus înapoi la Medgidia. Vă întreb, acum este Biserică la Medgidia? Acolo, între turci, este Biserică?*” I s-a răspuns; „*Nu este!*” Și fratele Valentin Popovici a spus: „*Și ce ați făcut mă, oameni buni? Ce ați așteptat? V-a așezat Dumnezeu aici între turci... De ce nu duceți măi Evanghelia la turci?*” Povestea este lungă, dar în anul 1994 exista o rămășiță a baptiștilor în Medgidia, de câțiva ani buni, dar nu era înființată Biserica. Se întâlneau prin case, însă în anul 1994, un frate care acum este la Domnul, atunci, la predica fratelui Valentin Popovici, la urmă a mers la fratele Valentin și i-a spus: „*Eu vreau să merg la Medgidia, acolo este un grup, eu merg să facem Biserică*”. Așa s-a înființat Biserica de azi, care există, dar nu era autorizată. Deci abia în anul 1994 s-a înființat Biserica din Medgidia printre primii musulmani care au venit la Cristos. S-a întâmplat în Medgidia pentru că în Medgidia trebuia să fie o Biserică strategică și care să ajungă la turci. În Constanța, la fel, sunt foarte mulți turci, dar Constanța fiind un oraș întins, un oraș mare, era greu să te apropii de turci. Medgidia, fiind un oraș mai mic, unde era și este centrul cultural și religios al musulmanilor din România, acolo trebuia să fie o Biserică pentru lucrarea cu turcii. Din acest motiv a ajuns Evanghelia atât de târziu.

Teofil Ciortuz: Și, slavă Domnului, Biserica din Medgidia este un fel de Antiohia, o Biserică misionară prin care Dumnezeu duce Evanghelia în alte părți. Mulțumesc mult, Domnul să vă binecuvânteze!

Sali Sabri: Și eu vă mulțumesc, Domnul să vă binecuvânteze și pe voi!

Romanian Missionary Society
Bank: JPMorgan Chase Bank, N.A
Swift Code: CHASUS33
Account No: 795980181

Judecata viitoare

Ioan Ciobotă
Radio Vocea Evangheliei, Timișoara

„Pe când vorbea Pavel despre neprihănire, despre înfrânare și despre judecata viitoare, Felix, îngrozit, a zis: `De astă dată, du-te; când voi mai avea prilej, te voi chema.`” (Faptele Apostolilor 24:25)

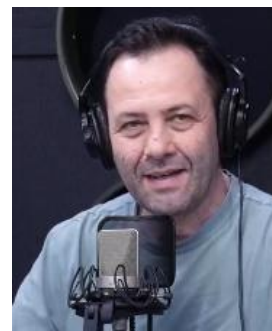
Dacă ar fi să stai în fața mai marilor acestei lumi, despre ce le-ai vorbi, care ar fi subiectele pe care le-ai aborda? Apostolul Pavel, când a stat în fața dregătorului Felix, era întemnițat pentru credință și i-a vorbit despre trei subiecte: neprihănire, înfrânare și despre judecata viitoare. Felix s-a îngrozit când a auzit aceste lucruri. Probabil că mesajul lui Pavel, inspirat de Duhul Sfânt, era specific pentru Felix și pentru nevasta lui, Drusila, dar cred că acest mesaj poate fi valabil în toate timpurile și pentru oricine.

1. **Neprihănire** înseamnă sfințire, curățire, sau lipsă de păcat așa cum așteaptă Dumnezeu de la noi.
2. **Înfrânare** înseamnă înfrânare de la poftele cărnii, de la poftele firii, de la pornirile păcătoase, de la tot ceea ce păcatul atrage ca un magnet. Să te oprești, să nu mergi pe calea păcatului.
3. **Judecata viitoare.** Motivația ca să trăiești o viață neprihănită, o viață de curăție spirituală, morală, relațională și de înfrânare de la păcat, este judecata viitoare. Adică judecata viitoare vine, și în funcție de viața pe care ai trăit-o, în funcție de credința pe care ai avut-o, credința în Cristos, sau nu, dacă ești iertat

prin sângele lui Isus Cristos, sau nu, în funcție de aceste alegeri vei ajunge în Rai sau în iad.

Aceste subiecte sunt foarte actuale pentru zilele în care trăim cu toții. Suntem chemați de Dumnezeu, ca și creștini născuți din nou la a trăi în neprihănire, în înfrânare și să medităm la judecata viitoare. Din frică? Da! Spune în psalmul 111:10 „*Frica de Domnul este începutul înțelepciunii, toți cei ce o păzesc au o minte sănătoasă*”. Din frică de judecata viitoare? Da! În bunătatea Lui, Dumnezeu ne atenționează: „*Aveți grijă, urmează judecata viitoare!*”

Cum te prezinți? Cei care L-au ales pe Isus Cristos ca Domn și Mântuitor, care sunt născuți din nou din apă și din Duh, care se închină Creatorului, nu creaturilor, toți aceștia trec din moarte la viață. La judecata viitoare nu vom fi acuzați pentru că am fost iertați de Cristos, păcatele noastre sunt șterse de sângele lui Cristos vărsat pe cruce. Drept urmare avem garanția vieții veșnice dacă rămânem în neprihănire, în înfrânare, meditând la judecata viitoare în rugăciune, în citirea Bibliei, în post, în părtășia cu Biserica lui Cristos, cu sfinții (sfinții în viață, nu cei morți). Dacă avem toate aceste lucruri ajungem **dincolo** de judecata viitoare. **Neprihănire, înfrânare și judecata viitoare.** Ține minte!

DUMNEZEU CAUTĂ OAMENI DE CARACTER

Păstor Cornel Ghiță, Biserica Maranata, Melbourne

(continuare de la pag. 7)

4. Neemia s-a încrezut în Dumnezeu.

Curajul, râvna și devotamentul lui Neemia au fost rezultatul încrederii lui nezguduite în Dumnezeu. Dacă Neemia ar fi fost interesat să trăiască o viață liniștită, o viață ușoară, atunci n-ar fi plecat niciodată din Susa. Dacă Neemia era interesat în a-și construi propriul lui nume, propria lui reputație, atunci ar fi rămas la palat. Neemia însă a hotărât să asculte de Dumnezeu și să se încreadă deplin în El. Este adevărat că este un preț pe care trebuie să-l plătești atunci când decizi să trăiești în felul acesta, dar este singurul mod de viață care îți aduce glorie lui Dumnezeu. Nevoia în Bisericile lui Dumnezeu și în poporul lui Dumnezeu nu este de celebrități, ci de slujitori consacrați, care să fie preocupați doar de gloria și slava lui Dumnezeu.

Este foarte interesant faptul că noi găsim foarte mulți oameni care lucrează din greu pentru bani, pentru a obține o promovare într-o anumită poziție, pentru a putea avea o viață mai îmbelșugată, dar parcă tot mai puțini sunt cei care lucrează din greu pentru Dumnezeu și Împărăția Lui. Oare din ce cauză este situația aceasta tristă? Răspunsul ar trebui să fie evident pentru fiecare. Sunt tot mai puțini oamenii de caracter, oameni cărora să le pese de cei din jur, oameni integri, oameni ai rugăciunii, oameni care să se încreadă în Dumnezeu.

Dumnezeu se uită peste tot pământul și caută astfel de oameni. Dragul meu cititor, poate Dumnezeu să spună despre tine că tu ești un om de caracter?

CONDUCTORUL

Petru Dugulescu

Am urcat în trenul vieții plângând
Într-o zi de noiembrie cenușie;
Undeva pe malul Mureșului șerpuind,
Într-o gară mică, pustie.

Aveam și eu un bilet în buzunar,
Ce mi l-au pus părinții la plecare
Așa cum l-au primit și ei - în dar -
Și nu știam că-i scris pe el: PIERZARE!

Pe cele doua șine: timp și spațiu,
Pornii, călătorind spre nicăieri -
Să sorb din cupa vieții cu nesațiu
Și parcă m-am urcat în tren, ca ieri.

Și legănat de roțile grăbite,
Lăsai în urmă atâtea stații dragi:
Grădina - cu cireșele 'negrite,
Pădurea, cu potecile cu fragi.

La fiecare vârstă cu-a ei toane,
Când mă înfierbântam mai mult la joc,
Eu auzeam un scurt: „*Sus în vagoane*”
Și trenul o lua din nou din loc...

Grăbit lăsai în ulița pustie
O minge, ce din cârpe mi-am făcut,
O undiță din ac și gămălie,
Băț de alun și ață de cusut.

Lăuta cu arcușul din tuleu
Și sania din iernile cu nea,
Și trotineta prietenului meu
Pentru că eu nu o aveam pe-a mea.

Lăsai o grădiniță cu jucăriile ei,
Câteva școli cu colegii mei
Iar trenul pe șine zbura -
Spre unde? Spre ce? Nu conta...

După vreo douăzeci de stații prin ani,
Când frunzele cad din castani,
O voce-mi spuse domol:
„*Biletul, pentru control!*”

Era un conductor blând
Ca soarele dimineții,
O Carte în mână ținând:
„*Mersul trenurilor vieții!*”

M-a întrebat, parcă-l aud și-acum,
C-o voce ce vibra ca și vioara,
De unde vin? Și unde-i al meu drum?
Treceam cu trenul meu prin Timișoara.

M-am deșteptat atunci ca dintr-un vis,
Căutând biletul meu prin buzunare
Dar am văzut că IAD pe el e scris!
Și-am plâns atunci cu lacrimi amare.

El mi-a promis că n-o să m-amendeze,
Că nu-i aceasta slujba ce-a primit -
Ci să trezească, să avertizeze,
Să dea bilete roșii, gratuit!

Dar că în urmă vine, nemilos,
Un controlor cu chipul fioros;
Pe șapcă are ca emblemă-un craniu,
Iar vocea lui sună tăios și straniu:

„*Cei ce n-aveți bilete roșii, cu viza `grație`
Veți coborî cu mine la prima stație!*”

Eu îl priveam și-l ascultam năuc
Și pentru prima dată întrebarea:
De unde vin? Și unde-o să mă duc?
Se ridica vijelios ca marea.

El mi-a vorbit din nou, cu duioșie,
Și sub lumina razei de lanternă,
Primii biletul de culoare purpurie:
„*Chelmac, via Golgota, viață eternă!*”

Mi-a spus dacă biletul am schimbat,
Îndată ce în gară-o să sosim,
Să schimb și trenul c-un accelerat
Din Timișoara, spre Ierusalim!

Și-acel conductor blând a dispărut;
Și mi-l mai aminteam, doar după nume;
Dar și eu tot conductor m-am făcut
Împărtășind aceeași misiune.

Și de-atunci pe diferite rute
Călătoresc mereu, neobosit
Să-mpart bilete încă nevândute,
Bilete pentru ceruri, gratuit!

Pe călători cu trupul obosit,
Ce nu știu unde merg căci dormitează,
Caut să-i trezesc strigând neconținut:
„*Biletele, vă rog! Veșnicia urmează!*”
Veșnicia urmează!”

Veșnicia urmează!

Veșnicia urmează!

Veșnicia urmează!

O minune cu condiții (extras din predică)

Daniel Popa, prezbiter – Biserica Elim Timișoara, predică la Biserica Penticostală, Perth, WA

„Biserica se bucura de pace în toată Iudeea, Galileea și Samaria, se întărea sufletește și umbla în frică de Domnul și, cu ajutorul Duhului Sfânt, se înmulțea. Pe când cerceta Petru pe toți sfinții, s-a coborât și la cei ce locuiau în Lida. Acolo a găsit un om, anume Enea, care zăcea de opt ani olog în pat. `Enea`, i-a zis Petru, `Isus Cristos te vindecă; scoală-te și fă-ți patul.` Și Enea s-a sculat îndată. Toți locuitorii din Lida și din Sarona l-au văzut și s-au întors la Domnul.” (Faptele Apostolilor 9:31-35)

Am descoperit un adevăr în această țară, după ce am vizitat pe cineva la spital împreună cu fratele Dumitru Popa și fratele Liviu Axinte. Australia nu este numai ocean, nu numai dune de nisip, nu-i numai BBQ, ci e și suferință. Am văzut că și Australia, și Biserica din Perth, are nevoie de atingerea lui Dumnezeu pentru vindecarea celor bolnavi. Biserica este în căutare de oameni cu dar de vindecare. Dacă ne uităm atent la pasajul citit vedem că sunt acolo lucruri care trebuie făcute înainte ca Petru să-i spună lui Enea: „Isus Cristos te vindecă; scoală-te și fă-ți patul”.

Aș vrea să ne uităm la câteva condiții necesare înainte de vindecare. Biserica trebuia să îndeplinească anumite condiții pentru ca vindecarea să se înlăptuiască. Petru avea și el câteva condiții de îndeplinit. Și Enea, la rândul lui trebuia să îndeplinească anumite condiții.

1. Atitudinea Bisericii.

- Biserica se bucura de pace. Noi vrem minuni, dar în tulburare, vrem minuni, dar în ceartă.

În Biserica primară toți erau ca frații. Noi nu asta vrem, ci fiecare să fie cu părțica lui, cu dreptatea lui, cu locul lui. Unde este pacea? Știți că omului care trăiește în pace i se vindecă rana mai repede?

- Biserica se întărea sufletește. Venim la Casa lui Dumnezeu nu să arătăm ce știm noi ci, să ne întărim sufletește. Noi avem preferații în Biserică la cântare, la poezie, la predică, dar nu trebuie să venim pentru preferații noștri, venim ca să prindem putere pentru că avem de dat lupte în viața noastră. Diavolul este pe urmele noastre, atenție, nu-ți lua pauză de la alergarea credinței; când ți-ai luat pauză, te-ai prăbușit - este principiul bicicletei, când stă roata, ai picat. Noi nu venim la Casa lui Dumnezeu când ne place, venim aici ca Dumnezeu să ne vorbească și să ne întărim sufletește. Oare de câte ori nu ai plecat pufăind: „Iar l-a pus pe acela, iar a predicat cutare...?” Așa ceva nu se întâmpla în Biserica primară. Să ne bucurăm de pacea din Biserică. De multe ori te bucuri de pacea din Biserică atunci când nu o mai ai. Îți dai seama câtă pace ai avut în familie atunci când nu o mai ai. Îți dai seama ce familie bună ai avut atunci când nu o mai ai. Să ne bucurăm de pacea care ne dă întărire sufletească.

- Biserica umbla în frică de Domnul. Biserica Primară umbla în frică de Domnul pentru că dorința lor era să se întâlnească cu Domnul. Salutul lor era „Maranata! - Domnul nostru vine!” Când ai în față acest salut, acest obiectiv, atunci trăiești în frică de Domnul. Unii credincioși nu mai au frică de nimic. Nu cumva trăim într-o vreme când Biserica nu-și mai face partea ei?

2. Atitudinea Apostolului Petru.

- Apostolul Petru se asocia cu sfinții. Și Petru a trebuit să-și facă partea lui. Când un păstor se suie la amvon, Biserica nu va ști niciodată pe unde a umblat toată săptămâna, dar va simți dacă a umblat cu Dumnezeu sau nu. Petru îi cerceta pe toți sfinții, pe cei pe care-i cerceta și Dumnezeu. Aceștia erau oameni care nu se ocupau cu bârfa, cu denigrarea, sau cu orice lucru rușinos. Pe acești oameni îi cerceta Petru. Știți ceva? Noi vrem minuni când venim la Casa Domnului, dar cu cine te asociezi în timpul săptămânii? Să ne ajute Domnul să nu ieșim la masă cu oricine, ci numai cu sfinții Domnului.

- Apostolul Petru folosește metode diferite. Când ești în mâna lui Dumnezeu nu folosești ritualul, folosești metoda pe care o vrea Dumnezeu. Vindecările făcute de Domnul prin Petru au fost făcute fără ritual. La Poarta Frumoasă i-a spus: „Uită-te la noi!” Oare cum ar arăta Bisericile noastre dacă n-am mai urma un ritual - întâi rugăciunea de mulțumire, a doua este de iertare, a treia de umplere cu Duhul Sfânt - dacă L-am lăsa pe Dumnezeu să facă tot programul? La învierea Tabitei, Petru spune altceva, nu folosește un ritual. Petru nu ajunge la rezultatul dorit de el, ci la cel pe care l-a dorit Dumnezeu. Întotdeauna când se face o minune este pentru ca Numele Lui să fie proslăvit. În cazul lui Enea, Petru dorea ca el să fie vindecat, dar Dumnezeu a avut un plan mai mare decât vindecarea:

„Toți locuitorii din Lida și din Sarona l-au văzut și s-au întors la Domnul”. Acesta a fost planul lui Dumnezeu: mântuirea sufletului, care este mai bună decât vindecarea trupului.

Dacă Domnul te-a vindecat, uită-te în spatele vindecării. Poate prin această vindecare Domnul vrea să aducă mântuire în casa ta, în familia ta, în neamul tău. Scopul lui Dumnezeu nu-i vindecarea, că degeaba ne tot face sănătoși și noi nu venim la Adunare, scopul lui Dumnezeu, prin vindecarea pe care o face, este mântuirea sufletului.

3. Atitudinea lui Enea.

Enea crede cu toată inima că Domnul îl poate vindeca. Enea a înțeles că timpul nu este o piedică pentru Dumnezeu ca să aducă vindecare. Era bolnav de opt ani, în pat. Când a venit Petru, nu i-a arătat ecograful: uite oasele, nu mai este lichid la îmbinații, nu mai avem collagen, am încercat cu fizioterapie, nu mai încerc... Nu, nu i-a spus nimic. Dumnezeu lucrează cel mai bine când suntem prăbușiți și nu mai avem nicio soluție, când recunoaștem înaintea Lui că nu mai avem nicio variantă. Când Domnul a venit la Lazăr, femeile l-au spus că a murit de patru zile, miroase greu... Domnul a zis: „*Dați piatra la o parte!*” Acolo, la mormântul lui Lazăr, se întâlnește viața cu moartea, are loc lupta între viață și moarte. Lupta o câștigă viața, Isus Cristos, mărit să-I fie Numele Lui!

După opt ani de boală vine Domnul și-l vindecă pe Enea. Nu știu cât de învechită este cauza ta înaintea lui Dumnezeu, dar când nu înțelegi de ce, când nu înțelegi anumite lucruri, să știi că atunci lucrează Dumnezeu cel mai bine. În aceste momente când nu înțelegi, când nu vezi nicio ieșire, roagă-te Domnului să te ajute să te încrezi în El. Important este ca noi să ne facem partea noastră și Dumnezeu aduce vindecarea. Amin!

Calendar Agape

În această lună ne rugăm pentru Biserica Penticostală Română din Sydney, păstorul Corneliu Tuchlei și familia lui.
Ne rugăm Domnului și pentru Biserica Baptistă Română din Perth, păstorul Ioan Bușan și familia lui

BISERICA PENTICOSTALĂ SYDNEY, NSW

MOTIVE DE RUGĂCIUNE :

Să fie o Biserica vie, relevantă, plină de Duhul Sfânt.

Rugăciune pentru românii din Sydney:

- Pentru cei nemântuiți.
- Pentru cei ce s-au îndepărtat de Domnul.

Rugăciune pentru un locaș propriu al Bisericii.

*Păstor Corneliu Tuchlei, Biserica Penticostală Română Sydney
155 Carnarvon Rd., Schofields, New South Wales. Telefon: 0422 684 298*

BISERICA BAPTISTĂ PERTH, WA

MOTIVE DE RUGĂCIUNE PENTRU 2025
*Vieți trăite în plinătatea Duhului Sfânt pentru ca mărturia înăuntru și în afara Bisericii să fie eficientă;
Călăuzire și discernământ în a înțelege nevoile reale ale Bisericii;
Slujitori destoinici în generația tânără, care să ducă mai departe lucrarea;
Strategii noi în lucrarea de câștigare a oamenilor pentru Cristos;
Resurse pentru lucrarea de extindere a clădirii Bisericii.*

Păstor Ioan Bușan, Biserica Baptistă Română Perth, WA, 451 Guilford

BINECUVÂNTARE COPII LA BISERICA PENTICOSTALĂ PHILADELPHIA, MELBOURNE

Ziua de duminică, 16 Februarie 2025, a fost o zi de sărbătoare pentru Biserica Philadelphia.

În cadrul slujirii de dimineața, pe lângă timpul de rugăciune, am avut un serviciu de binecuvântare copii. O familie tânără din Biserica noastră a venit în Casa lui Dumnezeu cu copilul primit din partea Domnului.

Familia Pop Lucian și Rebeca sunt părinți pentru a doua oară, primind din partea Domnului încă o fetiță căreia i-au pus numele Elisha Melina. Prima fetiță din această familie se numește Leah.

Mesajul, la acest Serviciu divin special, a fost adus de fratele păstor Dr. Gabi Izsak și a fost inspirat din Matei 15, Marcu 7 și Matei 20: **RUGĂCIUNEA PĂRINȚILOR**

„Căci îndată, o femeie, a cărei fetiță era stăpânită de un duh necurat, a auzit vorbindu-se despre El și a venit de s-a aruncat la picioarele Lui. Femeia aceasta era o grecoaică, de obârșie siro-feniciană. Ea îl rugă să scoată pe dracul din fiica ei. [...] Și când a intrat femeia în casa ei, a găsit pe copilă culcată în pat; și ieșise dracul din ea.”
(Marcu 7:25-26,30)

Ideea principală scoasă în evidență, prin mesaj, a fost aceea că un părinte trebuie să găsească soluția cea mai bună (biblică) pentru rezolvarea problemelor din viața copiilor. Apropierea de Dumnezeu, de Domnul Isus este esențială în aceste situații. Au fost prezentate două cazuri din Biblie, în care părinții s-au rugat Domnului Isus în diferite momente, iar Domnul a ascultat, intervenind într-un mod favorabil: Femeia cananeancă - Marcu 7:24-30 și mama fiilor lui Zebedei - Matei 20:20,21.

La această slujbă specială, la timpul special de rugăciune al Bisericii, a slujit și fratele Sergiu Pop, liderul de tineret al Bisericii. Fratele Sergiu este unchiul micuței Elisha Melina (frate de corp cu fratele Lucian). Cuvântul de binecuvântare din Numeri 6:22-27, a fost citit de păstorul coordonator al Bisericii, fratele păstor Dr. Gabi Izsak, iar rugăciunea de binecuvântare a fost rostită de fratele păstor Doru Mureșan, păstor asistent al Bisericii Philadelphia. Serviciul divin s-a încheiat cu o rugăciune de mulțumire înălțată de fratele Nelu Alexa.

Îl slăvim pe Domnul pentru harul Său minunat manifestat față de noi în toată această perioadă, și ne rugăm pentru familiile tinere (și nu numai) ale Bisericii Philadelphia Melbourne.

„Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin.” (Romani 11:36)

Păstor Dr. Gabi Izsak

Dallas Baptist Church, Melbourne

În data de 16 Februarie, la invitația păstorului Corin Izvenariu, păstorul Nelu Damian, a slujit în Biserica Baptistă Dallas, aducând un mesaj de zidire sufletească, încurajare și speranță.

Biserica Dallas este păstorită de mai mulți ani de către păstorul român Corin Izvenariu, și este o Biserică multinațională.

După serviciul de dimineață, Biserica s-a bucurat de o masă de dragoste. Speranța

Isus – Apostolul mărturisirii noastre

Dr. Traian Secară, Biserica Maranata, Melbourne

Domnul Isus a fost apostol și Mare Preot al mărturisirii noastre, trimis pe pământ cu misiunea specială de a mântui oamenii păcătoși prin credința în jertfa Lui. El a fost făcut „desăvârșit” prin suferință. Cuvântul Apostol provine de la cuvântul de origine greacă „apostolos” și înseamnă „delegat” sau „trimis”, cu deplina putere să facă un lucru în numele celui care l-a trimis. Un apostol este un delegat divin, care are sarcina de a veni la oamenii din lume, să prezinte despre iminența venirii Împărăției lui Dumnezeu, moartea și învierea lui Isus (Fapte 2:32), relatarea vieții și lucrării lui Isus (Ioan 15:27).

Majoritatea teologilor susțin că acest dar se referă în mod direct la grupul de oameni care au fost cu Domnul Isus, cei unsprezece ucenici, pe motivul că, pentru a fi apostol, trebuie să îndeplinești următoarele condiții: să fi fost chemat în mod personal de Isus, să fi fost martor al învierii lui Isus și să fi fost trimis în mod direct de Isus.

În privința slujbei de apostol, putem vorbi despre două concepții:

1. Această slujbă a aparținut numai primului secol apostolic a Bisericii, respectiv aceasta este

legată de numele celor doisprezece;

2. Această slujbă nu ar fi încetat, și oriunde se remarcă în viața cuiva o chemare specială în activități evanghelice deosebite, atunci avem de-a face cu o slujbă de Apostol.

Domnul Isus „a fost credincios Celui care l-a rânduit, cum a fost și Moise credincios în toată casa lui Dumnezeu”. (Evrei 12:2)

Despre ce casă vorbește autorul?

Acest cuvânt apare de șapte ori pe parcursul următoarelor versete, așa că este foarte important să determinăm la ce casă se referea el. El nu se referă la casa lui Moise, ci la Casa lui Dumnezeu, la întregul popor peste care a fost chemat să slujească. Este adevărat că Moise a făcut și el anumite greșeli, pe care le-a și scris. El a scris Pentateuhul, iar greșelile sunt acolo pentru că Dumnezeu i-a spus ce să scrie. Moise era un om temperamental, și când odată Dumnezeu i-a spus să vorbească stâncii, el a lovit-o cu toiagul. Era greșit pentru că stânca îl reprezenta pe Cristos și lucrarea Lui pentru noi. Cu mulți ani în urmă, Domnul îi spusese lui Moise să lovească stânca (Exod 17:6), și o dată lovită nu mai avea nevoie să fie lovită încă o dată. Cristos a fost lovit o dată pentru noi, nu era nevoie să mai fie lovit încă o dată. Moise nu știa ce consecințe va avea faptul că a mai lovit o dată stânca. A făcut anumite greșeli, dar după moartea lui este minunat să vedem că Dumnezeu Își amintește doar credințioșia lui. Același lucru va aprecia și Domnul Isus la ai Săi: „Bine rob bun și

credincios”. (Matei 25:21)

Indiferent ce lucrare ne încredințează Dumnezeu, trebuie să o facem cu credințioșie.

Moise a fost credincios în Casa lui Dumnezeu, dar Domnul Isus este Cel ce-a zidit Casa. El este Creatorul, Moise este creatura. Aceasta este diferența. Orice casă este zidită de cineva. Nu poți avea o casă care să nu fie zidită de nimeni. Dar Cel care a zidit toate lucrurile este Dumnezeu. Domnul Isus este Dumnezeu Creatorul. Moise n-a făcut niciodată această afirmație despre sine însuși. Nu doar că Domnul Isus Cristos este superior lui Moise prin faptul că este Creatorul lui, ci cel mai bun lucru care se poate spune despre Moise este că a fost slujitorul lui Dumnezeu, n-a fost niciodată numit Fiul lui Dumnezeu. Cristos este Fiul și îi este superior lui Moise în două aspecte: Cristos este Creatorul și Fiul. Este foarte important de înțeles adevărul acesta.

Autorul Epistolei către Evrei avea o metodă de a-l folosi pe „dacă”, nu ca pe o condiție, ci ca o scoatere în evidență a unei concluzii logice: „Dacă păstrăm până la sfârșit ...” Cu alte cuvinte, dacă suntem copii ai lui Dumnezeu și dacă suntem moștenitori ai făgăduințelor cerești, vom fi credincioși și vom ține până la sfârșit ascultarea credinței noastre de Domnul Isus, care este pentru noi Apostolul mărturisirii noastre! Slăvit să fie Numele Lui!

Va urma...

CÂT DE IMPORTANTĂ ESTE MIJLOCIREA CELUI NEPRIHĂNIT

*„El va izbăvi chiar și pe cel vinovat care își va datora scăparea curăției mâinilor tale.”
(Iov 22:30)*

Lidia Crișan, Perth, WA

Pentru Elifaz, unul din cei trei prieteni ai lui Iov, această frază constituia o profeție care s-a împlinit cu sine însuși, deși nu era proroc. Nu știm dacă el a fost conștient de lucrul acesta, așa cum, mai târziu Caiafa a profețit *„că este spre folosul nostru ca să moară un singur om pentru norod și să nu piară tot neamul”*. Caiafa se referea la Domnul Isus Cristos, numai că el nu a profitat de mântuirea adusă de El. (Ioan 11:50-52).

Când neprihăniții suferă, așa ca și Iov, cei păcătoși ar trebui să ia seama și să se teamă, căci ei nu știu ce se va întâmpla cu ei (Isaia 26:9). Domnul Isus era plâns de femeile care-L urmaseră la locul răstignirii, dar Domnul Isus le spune să se plângă pe ele și pe copiii lor (Luca 23:28).

Dar să ne întoarcem la versetul citat din cartea Iov, ca să extragem câteva învățături folositoare nouă. Elifaz, ca și mulți dintre noi, credem ori că Dumnezeu este undeva departe și nu vede tot ce

facem, ori că este totdeauna pe urmele noastre și ne pedepsește orice nelegiuire, în ciuda multelor beneficii pe care le-am primit din mâna Lui. Elifaz, în loc să se roage pentru Iov, alege să-l învinuiască pe nedrept. Citiți cuvântările lui ca să vă convingeți. Multe din acuzațiile lui erau false și demonstrau cât de puțin îl cunoștea pe prietenul lui. Totuși, Elifaz face o afirmație care trebuie să ne dea de gândit. Mijlocirea celui cu mâini nevinovate poate izbăvi și pe cel vinovat. Rugăciunea celui neprihănit este ascultată și are mare putere (Iacov 5:16b) și cel vinovat va fi izbăvit chiar dacă cel vinovat nu merită. Să ne uităm la mijlocirea lui Avraam pentru Sodoma și Gomora (Geneza 18).

Ironia cea mai mare este că Iov, pe care-l acuza, avea să se roage pentru Elifaz (care se credea nevinovat) și pentru ceilalți doi prieteni ai lui, pentru că nu vorbiseră așa de drept despre Dumnezeu ca și Iov (Iov 42:7-8). Domnul Isus ne învață același lucru:

„Cereți și veți căpăta, bateți și vi se va deschide, căutați și veți găsi.” (Matei 7:7) Domnul Isus ne cere să ne rugăm și pentru vrăjmașii noștri (Matei 5:40-45). De asemenea, apostolul Pavel ne spune că trebuie să ne rugăm pentru toți oamenii pentru că lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care voiește ca toți oamenii să vină la cunoștința adevărului.

Cuvântul lui Dumnezeu îi încurajează pe cei neprihăniți să se roage pentru alții ca să fie

mântuiți, eliberați de păcate, vindecați de boli, astfel că ei vor fi mijlocul prin care Dumnezeu să-i binecuvânteze și pe ei, salvându-i de la nenorociri pe pământ și de la o pierzare veșnică.

Dacă mâinile ți-s curate, ne spune Elifaz, roagă-te pentru cei vinovați și Dumnezeu îi va mântui ca răspuns la rugăciunile tale. Ei vor fi rodul sau snopul cu care te vei înfățișa înaintea lui Dumnezeu la sfârșitul alergării tale pe pământ. Ce mare încurajare ne dă versetul acesta. Viața ta și a mea, dacă este curată, atunci când tu vei mijloci pentru cel păcătos, poate mântui un suflet de la moarte și poate acoperi o sumedenie de păcate (Iacov 5:20).

Nimeni nu poate ști câte suflete de-ale copiilor noștri au fost scăpate de nenorociri, accidente, boli, și apoi mântuiți pentru că cineva sau părinții lor s-a rugat pentru ei. Lumea aceasta nu știe cât de mult datorează faptului că nu a fost distrusă când merita datorită rugăciunilor de mijlocire ale sfinților lui Dumnezeu! Este un mare privilegiu, ca și copii ai lui Dumnezeu, să ni se permită să fim mijloace prin care să aducem binecuvântări în viețile oamenilor și să-i salvăm de la pierzare veșnică. De aceea să îndrăznim să ne apropiem de scaunul harului, să mijlocim pentru ei și să le vestim Evanghelia.

Avem datoria sfântă să mijlocim și să propovăduim Evanghelia, pentru că orice copil al lui Dumnezeu este un trimis împuternicit al lui Cristos ca să cheme pe oameni să se împace cu Dumnezeu. (2 Cor. 5:20) Noi nu am

fost mântuiți ca să ținem binecuvântările numai pentru noi, ci să le folosim în scopul pentru care ne-au fost date. Am fost binecuvântați ca să fim, la rândul nostru, binecuvântare pentru alții. Iov nu avea nevoie să se pocăiască, așa cum îi sugerau prietenii lui. Elifaz avea nevoie să se pocăiască pentru că îl acuza pe Iov de lucruri neadevărate. Decât să judecăm pe cei care trec prin suferințe, mai bine să ne rugăm pentru ei. Numai Dumnezeu cunoaște inima noastră cât de deznădăjduit de rea și înșelătoare este. (Ieremia 17:9) Cei care au suferit zdrobirea prin suferință sunt cei mai calificați să fie folosiți de Dumnezeu cu mai multă eficiență la salvarea altor păcătoși. După zdrobirea de care David a avut parte, a putut spune: *„Dumnezeule, Tu nu disprețuiești o inimă zdrobită și mâhnită”*. (Psalm 51:17) Suferința și zdrobirea pavează calea pentru ca și alții să intre în binecuvântarea lui Dumnezeu, datorită mijlocirii lor.

„Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit”, ne spune Iacov 5:16. Dar la ce ne folosește să știm lucrul acesta, dacă nu ne rugăm? Dacă crezi în puterea rugăciunii, dacă ai beneficiat de rugăcini ascultate, atunci ascultă de porunca Domnului Isus și a apostolilor (1 Tesaloniceni 5:17), căci cine știe să facă un bine, și nu-l face, săvârșește un păcat de omitere.

Un alt motiv pentru care trebuie să ne rugăm este pentru că rugăciunile noastre vor primi o răsplată. Ele sunt adunate

și păstrate în cărțile acelea din Cer, după care vom fi judecați și răsplătiți. Dumnezeu vrea să ne implice și pe noi la întoarcerea păcătoșilor la El. Poate nu vom ști niciodată pe pământul acesta câte rugăciuni

ne-au fost ascultate și nici câte suflete au fost salvate. Dar va veni o vreme când și noi Îl vom întreba: „Doamne, când te-am văzut flămând, setos, străin, gol, la închisoare, și ți-am dat ceva?” În ziua răsplătirii ți

se va arăta tot binele pe care l-ai făcut și n-ai știut. Suntem încă la început de an, și dacă pe lista cererilor din anul acesta nu ai pus și dorința de a mijloci pentru mântuirea altora, mai ai timp să o faci. Căci ce știi tu frate

sau soră, câte alte suflete ar mai putea fi mântuite, dacă ți-ai lua în serios chemarea? Dumnezeu să ne dea voința și puterea de a face tot ce ni se cere. Domnul să vă binecuvânteze cu un rod bogat în anul 2025.

BISERICA PENTICOSTALĂ DIN SYDNEY – CINA DOMNULUI

„Dacă însetează cineva să vină să bea...” (Ioan 7:37)

Păstorul Corneliu Thuclei, cu ocazia Cinei Domnului, a avut un cuvânt de încurajare și zidire pentru Biserica din Sydney. Iată un scurt extras din predică:

„Există o luptă continuă între Dumnezeu și cel rău. Dar noi să nu uităm că Dumnezeu este atotputernic și orice plan al celui rău nu poate răsturna planul de mântuire al lui Dumnezeu. Principalul este ca să ne aliniem cu planul lui Dumnezeu pentru mântuirea sufletelor noastre. Ziua aceasta, în care sărbătorim Cina Domnului, nu este la întâmplare, ci este ziua în care ne amintim de Legământul cel nou instituit de Domnul, în care ne-a cuprins pe toți cei care credem în El.

Lumea aceasta în care trăim, din punct de vedere material, are mai mult decât a avut vreodată, are posibilități inimaginabile și cu toate acestea lumea este flămândă, este însetată. Lumea nu-și găsește liniștea, împlinirea, satisfacția. Oamenii se afundă în păcat tot mai mult, săvârșind lucruri oribile, se simt tot mai goi, mai lipsiți, mai flămânzi și mai însetați. Dar avem oferta lui Dumnezeu:

‘Voi, toți cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n-are bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte, fără bani și fără plată!’ (Isaia 55:1)

Când ne apropiem de Cina Domnului, noi ne apropiem de esența vieții veșnice pe care Dumnezeu o dă celor ce cred în El și Îl urmează pe El. Să răspundem la chemarea Domnului pentru că îndurarea Lui nu s-a sfârșit și bunătățile Domnului se reînnoiesc în fiecare dimineață. Împăratul împăraților, Domnul domnilor, Stăpânul universului ne face invitația aceasta: *‘Veniți la mine, veniți la masa mea!’* Să răspundem acestei invitații și să ajungem să ne bucurăm cu toții în Împărăția Sa, a Lui să fie slava.”

Au oficiat Cina Domnului păstorul Bisericii, fratele Corneliu Tuchlei și fratele prezbiter Ruben Wagner.

Speranța

TABĂRA DE LA MITCHELL RIVER

În data de 24-27 Ianuarie, tinerii Primei Biserici au petrecut un timp de părtășie, de relaxare și, de asemenea, de apropiere de Cuvântul lui Dumnezeu. A fost invitat fratele păstor Sali Sabri care a adus mărturii despre slujba pe care o are între turcii din România.

MERG SINGUR CĂTRE RUGUL MEU ȘI SUNT FERICIT...

Traian Dorz

În ianuarie 1971 am intrat în spital. Boala mea de inimă se agravase atât de mult, încât a trebuit să mă internez în spital. Eram și pregătit pentru plecare, deoarece crizele grele de sufocări, amețeli, palpitații pe care mi le dădea inima mărită de tensiunea scăzută îmi spuneau să fiu gata. Am stat astfel vreo trei săptămâni în spital.

În ultimele zile am văzut umblând din nou în jurul meu doi necunoscuți, care ușor puteau fi bănuți, după umblet și după înfățișare, cine sunt și pentru ce mă caută. L-am văzut și pe medicul care mă trata, alarmat de faptul acesta. Desigur, stătuseră de vorbă cu el și se interesaseră de starea sănătății mele. Medicul, bănuind că voi fi arestat din nou, a făcut un plan să mă scape, propunându-mi în șoaptă obținerea unui certificat de boală de la un medic psihiatru.

– Nu, domnule doctor! i-am răspuns. Vă mulțumesc, dar așa ceva eu nu pot accepta niciodată. Credința mea în Dumnezeuul meu și dragostea mea față de Domnul meu Isus Cristos nu izvorăsc dintr-o boală mintală, ci din cea mai sănătoasă luciditate.

– Treaba dumneavoastră! Eu am vrut să vă fac un bine!

– Numai Dumnezeu singur știe care este pentru noi binele adevărat. Facă-se voia Lui.

Nici nu împlinisem o săptămână de la ieșirea din spital, eram încă pe pat acasă, până ce au și venit la mine cei doi necunoscuți de la spital. Tocmai lucram la meditațiile asupra Psalmilor. Pe pat în jurul meu erau tot felul de caiete, Biblia, hârtiile. Când am auzit apropiindu-se mașina și apoi vorbe în fața ușii, am avut doar atâta timp cât să întorc pătura peste toate acestea, acoperindu-le lângă mine pe pat. Au intrat, unul după altul, trei. Un maior, un locotenent și șeful postului de miliție. „Doamne Iisuse, am șoptit eu, apără Tu toată munca asta. Dacă vor afla și vor lua toate astea, s-a dus o muncă de atâția ani...”

– Suntem de la Securitate, zise primul. Trebuie să vă facem o percheziție generală. Puteți să vă sculați din pat?

– Nu prea pot. Mă simt încă rău cu inima!

– Bine, atunci vom căuta noi cărțile duminale. Pe unde mai ai cărți, caiete, scrisori?

– Astea sunt, pe care le vedeți!

– Trebuie să mai chemăm doi martori. Au chemat doi vecini. Au răscolit, au luat cărți, au scris în procesul-verbal.

După trei ceasuri de răvășire a tot ce era prin casă, au ales și au umplut un sac cu cărți, caiete, scrisori, reviste, benzi de magnetofon... Tot ce au putut afla au luat. Numai de pat nu s-au atins. Și ar fi fost destul doar pătura să o ridice puțin! „O, Dumnezeuul meu! Îți mulțumesc că ai apărut aceste lucrări. Toată munca mea de câțiva ani s-ar fi pierdut”. A trebuit să mă scol și să scriu pe fiecare obiect confiscat: „Găsit la mine”. Și să semnez. Am semnat, fericit că îmi rămăsese ceea ce era mai de preț. Ceea ce luaseră era nimic pe lângă ceea ce mi-a rămas.

La plecare, maiorul mi-a spus:

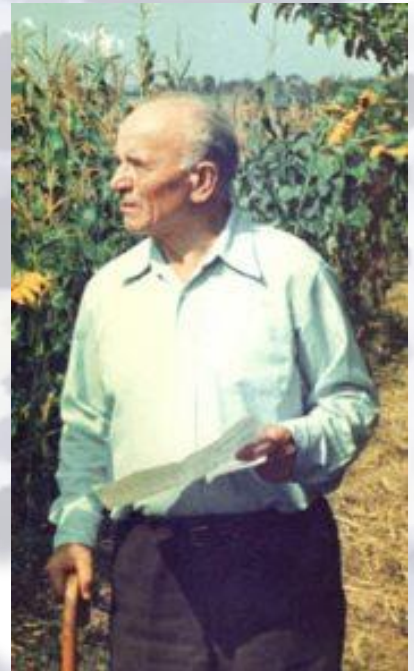
– Azi e sâmbătă! Bagă de seamă: luni dimineață la ora 8:00 să fii prezent la Inspectoratul de Securitate din Oradea! Și au plecat.

Știind bine ce a urmat de fiecare dată când mi-au făcut percheziție și m-au arestat, înțelegeam la fel de bine că de data asta n-am să mă mai întorc din mâinile lor.

Eram socotit, după părerea lor, un „recidivist”, un „incorrigibil”, unul cu care se încercase totul, dar fără niciun rezultat...

Prin urmare, la ce altceva urma să mă aștept decât la moarte acolo, mai ales în condițiile sănătății mele de acum? Așa că era normal să mă pregătesc pentru plecarea cea din urmă.

(va urma)

Cântă-mi, mamă

*Cântă-mi, mamă, cântec sfânt
De Isus Cel dulce
Ce-a venit pe-acest pământ
Și ne-a spus ceresc cuvânt,
Și-a murit pe cruce.*

*Cântă-mi de Isus
Ca să-L cresc supus
Să-L iubesc și să-L slujesc,
Să mă mântuiesc.*

*Cântă-mi, mamă, lăcrimând
Și cu drag mă-nvață
Ca să cresc cu El în gând
Credincios și bun și blând,
Pe întreaga viață.*

*Cântă-mi, mamă-nduioșat
De Isus Cel dulce
Care ne-a răscumpărat
Și spre Ceru-l minunat
Viața ne-o conduce.*

Creation ministries

ÎN VIZITĂ LA PRIMA BISERICĂ BAPTISTĂ

Păstor Rod Walsh

Duminică, 16 Februarie, în cadrul serviciului de dimineață – serviciul familiilor tinere, Prima Biserică Baptistă din Australia a avut bucuria să-l primească pe Rod Walsh și echipa sa de la Creation Ministries International Australia. A fost o bucurie unică să urmărim o prezentare a adevărilor biblice despre creația în șase zile și despre Potopul lui Noe, așa cum ni le prezintă Biblia.

Copiii și tinerii Bisericii s-au înghesuit să vadă machetele corabiei lui Noe, construită de Rod cu o migală exemplară. După serviciu, Rod a răspuns la întrebări, iar familiile au cumpărat cărți și materiale expuse spre vânzare de echipa fratelui Walsh.

Biserica a dăruit colecta de duminică dimineața pentru lucrarea organizației Creation Ministries International. Rod Walsh este creștin din anul 1981 și, din momentul convertirii, el a slujit ca superintendent al școlii duminicale și, de asemenea, a lucrat câțiva ani cu organizația Prison Fellowship în închisoarea Barwon, vestindu-le Evanghelia celor închiși.

În anul 1997, în urma unei suferințe fizice, Rod a fost inspirat să construiască un model al corabiei lui Noe pentru a arăta că aceasta a fost o parte reală a istoriei. În următorii 7 ani, Rod & Nancy au slujit în peste 600 de locații din Australia, vorbind în Biserici, școli duminicale, școli, spectacole etc. În anul 2005, Rod și Nancy Walsh au început să lucreze pentru *Creation Ministries International Australia*.

A fost o bucurie enormă să vedem cum o echipă de oameni de mult trecuți de tinerețe (fratele Rod are vârsta de 80 de ani) slujește Domnului cu un entuziasm de invidiat. În vreme ce, din cauza suferințelor și bolilor, unii bătrâni devin retrași sau chiar morocănoși și critici, această echipă de slujitori ai Domnului merg prin Biserici și încurajează copiii, tinerii și credincioșii să nu se lase seduși de ceea ce Apostolul Pavel numea „împotrivrile științei, pe nedrept numite astfel” (1 Timotei 6:20), ci să creadă pe Dumnezeu pe cuvânt.

Iată câteva fotografii realizate cu această ocazie:

Articol și foto: păstor Teofil Ciortuz

ÎNTOARCEREA

Biblia vorbește despre un fiu care a plecat în lumea mare și, după multe peripeții, s-a întors acasă. Este vorba de Fiul risipitor. Fiul acesta, înainte de a fi risipitor, este fiul tatălui său. Noi toți îi aparținem lui Dumnezeu căci El ne-a făcut și locul nostru este lângă El.

Acest fiu risipitor nu s-a întors acasă de dorul vetrei părintești, ci a avut un interes. Interesul are un loc important în viața oamenilor, fie ei credincioși ori nu. În urmă cu ceva timp, în Biserică a avut loc un botez. Păstorul l-a întrebat pe cel ce urma să intre în apă:

- Ai vreun interes anume care te aduce la pocăință și la botez? Omul a răspuns:

- Da, am un interes, vreau să ajung în Rai!

Alții vin la Dumnezeu ca să fie vindecați de boli, ca să fie curățiți de anumite vicii, sau din dragoste pentru o persoană. Interesul are locul lui când omul este sincer, își dă seama că este slab și neputincios și are nevoie de ajutorul lui Dumnezeu.

Să ne întoarcem la fiul risipitor. Acesta a fost fiul unei familii bogate, s-a supărat pe toți, și-a cerut partea lui de avere și a plecat să-și caute norocul în lume. Bineînțeles că averea s-a dus repede și s-a pomenit sărac, fără adăpost și flămând. Aici e momentul când își vine în fire și își zice în sinea lui: „*Câți argați ai tatălui meu au belșug de pâine și eu mor de foame aici*”. Și s-a întors acasă. Fiul risipitor nu și-a zis în sinea lui: „*Ce răătăcit sunt printre necredincioșii ăștia. Ia să mă întorc eu acasă și să mă pocăiesc*”. Nu, nu a avut intenția aceasta, ci s-a întors acasă de foame. Burta este un interes serios. Tatăl l-a primit înapoi așa cum era, nu l-a întrebat nimic. Iar fiul s-a întors cu un singur interes - era mort de foame. Partea cea bună a lui a fost că s-a întors cu gând să rămână. Nu s-a gândit: „*Mă opresc pe acasă, iau ceva merinde, poate mă aleg cu o pereche de pantaloni, niște sandale ceva, și, cine știe?... poate am norocul să-mi cadă în mână un burduf de vin; apoi o iau din loc, din nou la drum!*” Nu, intenția lui a fost de a rămâne în casa tatălui.

Încă din timpul lui Ioan Botezătorul oamenii veneau la el să fie botezați în Iordan. Motivul lor era ca să scape de mânia viitoare. Dar iată că mânia lui Dumnezeu este prezentă, este peste noi. Iată că sfârșitul tuturor lucrurilor se apropie. Încă mai este har. Dumnezeu încă mai așteaptă cu brațele deschise pe fiii pribegi să se întoarcă acasă. Așteaptă de mult timp, până vor auzi, până vor răspunde, până vor veni... până când?!
Constantin Opranescu/2017

Commonwealth Bank

Hi, I'm Lucy Schneider

As a Home Lending Specialist in Melbourne
I understand that no two home buyers are the same.

I can guide you through home buying process,
provide you with a conditional pre-approval.
I can help you to choose the right home loan
for your financial situation and lifestyle.

Call me to arrange an appointment.
Mobile: 0410 428 469
Email: lucia.schneider@cba.com.au

Retail Banking Services
Commonwealth Bank
Level 1, 17 Douglas Street,
Noble Park Vic 3174

Selling?

Get GR8.Get SOLD!

Local. Trusted.
Record Results.

**GR8
EST8
AGENTS
.COM. AU**

FREE MARKET APPRAISAL

Are you looking to sell, buy or just
curious about the current value of
your home?

For a free, no-obligation market
appraisal of your home, contact
Margareta Ulici at:
0413 246 294 or
margaret@gr8est8agents.com.au
FREE Section 32
when you mention this Ad!

9/418 Princes Highway, Narre Warren, 3805 (corner of Webb Street)

ROMAN LAWYERS

Suntem avocați cu
experiență, specializați
într-o varietate amplă de
domenii:

Dreptul familiei, litigație
civilă, comercială și
testamentară și dreptul
criminal. Testamente,
împuneri financiare
și de sănătate. Vânzări
sau cumpărări de case.

Adresa poștală:
5 Llewellyn Place,
Eumemmering, 3117,
Victoria, Australia.
PH.: 0423 810 460
Fax: +61 3979 7997
Email:
info@romanlawyers.com.au

Nu ezitați să ne contactați dacă aveți întrebări sau dacă doriți
să discutați despre nevoile dumneavoastră specifice.

Café Transylvania

*Original recipes,
Fresh and delicious*

We make birthday cakes.
Everything served in the
premises is home made.
We make reservations for
birthdays or any occasion.
Our program is:
Tue to Thu: 9am - 5.30pm
Fri and Sat: 9am - 9pm
Sunday: 9am - 6pm
DELIVERY! (Condition apply)

Shop 4 Spring Square, Hallam,
VIC 3803,
Phone number:
03 9796 5227, 04 3216 2907
kate@cafetransylvania.com

ARCCI LTD

GLOBAL BUSINESS PLATFORM FOR ROMANIAN ENTREPRENEURS

ARBC | ARCCI OVERVIEW

Services and Membership Benefits

- Links Romanian businesses with the global market
- Provides resources, networking, and support to Romanian entrepreneurs
- Offers job listings, mentorship, and events (virtual and in-person)
- Expands business opportunities

For More Information:

+61 424 515 676

101 Collins Street
Melbourne
Australia

SEND YOUR COMPANY DETAILS TO:

arcci.australia@gmail.com

Studiază în Australia!

- înscriere la facultate sau master
- aplicații pentru viză de student
- asistență GRATUITĂ de la A la Z

Ștefan

T: 0434 542 030

E: info@hello-aussie.com.au

HELLO AUSSIE
STUDENT SERVICES

Revista Speranța mulțumește tuturor sponsorilor pentru sprijin și încurajare.

ACCOUNTING,
TAXATION &
ADVISORY SERVICES

Email: office@cgdpartners.com.au

For exceptional business results, talk to our friendly tax specialists today. We'll help you discover better tax strategies and provide timely business support.

Our real value is in the tailored advice, planning, consulting and research we offer. Take advantage of our strong technical skills and up-to-the-minute knowledge of tax solutions and tax strategies for your business.

Traian Secară
Minister of religion

**Oficiez căsătorii civile și
religioase în Australia
de peste 26 de ani.
Mă puteți contacta la:**

**Telefon: 0407-708-887
Email: tsecara@hotmail.com**

**PROFESSIONAL
MIGRATION SERVICES**

admin@emblemconsult.com

Cristina Pomana

Registered Migration Agent
MARN: 1678015
Emblem Consult Pty Ltd.

ONLY JESUS CAN SATISFY YOUR SOUL

"Whoever drinks of the water that I shall give him will never thirst." (John 4:14)

The woman Jesus met at the well had been married five times. She had tried multiple relationships in an attempt to fill the void within her. But it didn't work for her, and it won't work for you. Neither will climbing the corporate ladder, or acquiring more and more stuff, or achieving fame.

Note what Jesus told this woman: '... *"Whoever drinks of this water will thirst again."* (John 4:13 NKJV) When you're in the desert without water, there comes a point at which you start seeing mirages and believing things that are not real. And when your soul continues to be parched and dry, you start reaching for things that are not real and cannot satisfy it. Jesus didn't bring up this woman's past to embarrass her. He referenced it for one reason only: to let her know that He could heal the wounds of her past and give her hope for a better future. And He did. Not only did He transform her, but she also became the first person to introduce the Gospel to Samaria.

Perhaps you think you're beyond hope and redemption. David wasn't, and he committed adultery and covered it up with murder. Peter wasn't, and he denied Jesus. Thomas wasn't, even though he is still remembered as a doubter. Paul wasn't, and he killed Christians before he became one. Your unfulfilled desires and your unquenched thirst are a plus, not a minus, if you let them drive you to the feet of Jesus. Here is His promise: *"but whoever drinks of the water that I shall give him will never thirst. But the water that I shall give him will become in him a fountain of water springing up into everlasting life."* (John 4:14 NKJV)

Bob and Debby Gass

Here I Lie...

Here I lie in pieces broken,
With sins I'm crushed to woe,
A Law I've heard now spoken,
A truth has brought me low.

With tears my eyes are filled,
Yet still clear I see my sin,
For Pride my faithful shield,
Has forsaken me within.

But with a pierced heart I gaze,
Upon a hill called Calvary,
There One whose name is Grace,
Has dealt with sin for me.

So, with joy I begin to rise,
Yet tears don't stop their flow,
For I see the actual size,
Of His Love that I now know.

How sweet...

How sweet in finding,
in a world so dark,
For Jesus shining,
a blessed heart.

For in this world of evil,
Full of hardness and of woe,
How desperate needful,
His loveliness to show.

But how very rare and few,
That have power to reveal,
The wonderful life anew,
The enemy wants conceal.

So determine to be true,
To all of His commands,
He wants make even you,
A blessing in all the lands.

To His Spirit we must appeal,
For help to live this way,
Our hearts with love to fill,
And His truths to all display.

Matthew Nicolici

NU E DUMNEZEU DE VINĂ!

Gelu Ciobanu

Arde cerul și pământul, lungi puhoai varsă norii,
Munții crapă, marea urlă, plânge lumea, plâng și zorii.
Toate-și schimbă rostul, starea, curg durerile șuvoi;
Universu' -ntreg se miră cum ne batem joc de noi.

Cine, oare, e de vină pentru nebunia noastră?
Cine strică Adevărul și-această Planetă-albastră?
Cine otrăvește marea? Cine dezvelește munții?
Cine blestemă și râde? Cine este-n noaptea minții?
Cine a trădat Iubirea? Cine a-nșelat știința?
Cine-a pervertit gândirea, și onoarea, și credința?
Cine strică armonia ordinii lui Dumnezeu?
Cine laudă minciuna? Cine-s robii celui Rău?
Cine-s farisei și iude? Cine-aruncă la gunoi
Sfintele Porunci și pruncii și-Adevărul vieții noi?
Cine este vinovat pentru crime și dezastre?
Pentru falsă închinare? Pentru chinurile noastre?

Este Dumnezeu de vină că batjocorim natura?
Că iubim destrăbălarea? Că legalizăm avortul?
Că nu mai trăim Scriptura?

Nu e Dumnezeu de vină!
Noi suntem cei vinovați!
Noi uităm de Dumnezeu și de cei apropiați.
Lăcomia pentru-avere, viața noastră de păcate
Ne coboară-n foc și lacrimi, în durere și în moarte.

Câte suflete sărmene să înoate în durere
Să-nțelegem că păcatul ne îndreaptă spre cădere?
Când vom ști că viața-n lume fără Bunul Dumnezeu
Este doar deșertăciune, sub puterea celui rău?

Doamne, te rugăm, ai milă, ia durerea omenirii,
Fă-ne să-nțelegem astăzi rostul vieții și-al iubirii!
Iartă-ne, din nou, Părinte, prin Isus, prin Fiul Tău,
Dă-ne duh de pocăință, să fugim de orice rău!

Dă-ne sfânta-nțelepciune să-nțelegem Adevărul,
Să purtăm mereu în suflet Dragostea, Lumina, Cerul!
S-alergăm, smeriți, la Tine, cât vom fi pe-acest pământ
Și de-ar fi să vină moartea, să murim cu Ceru-n gând!

